

مسائل متفرقه هدی

مسائل متفرقه هدی

- [۱۰۷۷] م - تقسیم قربانی به سه قسم واجب نیست [۱]، و فروش یا هبه سهم فقیر [۲]، قبل از قربانی و بدون قبض آن باطل است. [۳] بنابراین، عمل بعضی، که به ادعای فقر یا وکالت از فقیر، ثلث فقیر را از قربانی بخود حاجی می فروشند یا هبه می کنند صحیح نیست.
- [۱۰۷۸] م - گفته می شود که در منی، مسلخ فعلی، کمی در وادی مُحَسَّر ساخته شده و در این صورت، هر چند در صورت امکان ولو تا آخر ذیحجه باید در منی قربانی کنند لکن قربانی در مسلخ جدید مجزی است. [۴]
- [۱۰۷۹] م - کسی که اجیر در حج است، می تواند برای قربانی شخص ثالثی را وکیل کند و وکیل مزبور، نیت قربانی حاجی که موکلش از طرف موکل خود انجام می دهد را می نماید. [۵]
- [۱۰۸۰] م - تأخیر ذبح از روز عید عمداً، جایز نیست علی الأحوط [۶]، لکن اگر تأخیر شد عمداً یا جهلاً یا نسیاناً، ذبح در شب کفایت می کند. [۷]
- [۱۰۸۱] م - کسانی که وکیل دیگری هستند که برای او قربانی کنند، می توانند قبل از اینکه حلق یا تقصیر کنند، قربانی دیگری را ذبح نمایند. [۸]

[۱]. نظریه آیات عظام در ۱۰۴۰ گذشت.

[۲]. آیه الله فاضل: توسط فقیر یا وکیل او.

[۳]. آیات عظام بهجت، تبریزی، خویی، سبحانی، سیستانی: جایز است قبل از قبض، از فقری در وطنش وکالت بگیرد که در یک سوّم قربانی طبق خواسته او تصرف کند.

آیه الله صافی، آیه الله گلپایگانی: نسبت به صدقه و اهدا، انسان می تواند از فقرا و مؤمنین آشنا در شهر خود وکالت در قبول و اعراض بگیرد و بعد از ذبح از طرف آنها قبول کرده و بدون تقسیم اعراض نماید. (مناسک فارسی، ص ۱۴۰، مسأله ۱۹۰ و ۱۹۱).

[۴]. آیه الله اردبیلی: با توجه به وضعیت فعلی و کثرت حجاج و عدم امکان ذبح برای تمامی آنان در منی، ذبح در مذبح فعلی کافی است.

آیه الله بهجت: اگر به علت تغییر محل، ذبح در منی ممکن نباشد و تأخیر انداختن آن، ولو تا آخر ماه ذی حجه موجب عسر و حرج نوعی باشد، در این صورت ذبح در خارج از منی اشکال ندارد. (مناسک، ص ۱۳۷).

آیه الله تبریزی، آیه الله خویی: پس اگر متمکن از تأخیر و ذبح در منی باشد، اگرچه تا آخر ذی حجه، حلق یا تقصیر نماید و محل شود و ذبح را تأخیر بیندازد و همچنین طواف و نماز طواف و سعی را تأخیر بیندازد و الا جایز است به ذبح در مذبح فعلی اکتفا کند، [لازم به تذکر است اگر در روز عید متمکن از ذبح در منی نبود و احتمال بقای عذر تا آخر ذی حجه را بدهد، می تواند طبق فتوای آیه الله خویی در مسلخ های جدید ذبح کند ولی اگر اتفاقاً کشف خلاف شد اعاده نماید. (استفتائات، ص ۲۶۷، س ۸۰۹).] و آیه الله تبریزی اضافه فرموده اند: و جایی که مشکوک است که منی باشد مبیت و ذبح و تقصیر در حال اختیار هم مجزی است.

آیه الله خامنه ای: محل انجام ذبح، منی است و در صورتی که از ذبح در منی ممانعت شود، انجام آن در محل تعیین شده در حال حاضر، بلامانع است. (مناسک حج، م ۳۵۳)

آیه الله زنجانی: در شرایط کنونی، قربانی کردن در مسلخ هایی که در خارج منی و وادی محسر ولی نزدیک منی احداث شده است مجزی است و تأخیر برای ذبح در منی لازم نیست ولی اگر تأخیر انداخت اعمال بعدی را هم به تأخیر بیندازد. □

□ آیه الله سبحانی: تأخیر ذبح برای تمکن از ذبح در منی واجب نیست و ذبح در مسلخ جدید مجزی است (کتاب الحج، ج ۵، ص ۲۰۹).

آیه الله سیستانی: در صورت زیاد بودن حجاج و گنجایش نداشتن منی برای همه آنها در وقت اراده ذبح، بعید نیست کشتن در وادی محسر نیز جایز باشد، اگرچه احوط ترک آن است مگر آنکه بداند که نمی تواند در منی تا روز سیزدهم قربانی کند. و چنانچه ذبح در منی یا وادی محسر تا آخر ایام تشریق میسر نبود در هر کجای حرم بخواهد می تواند ذبح کند و جواز اکتفاء در حال اختیار به ذبح در مکانی که مشکوک است از منی یا وادی محسر می باشد به علت شک در صحت علائم منصوبه در آن مکان ها محل اشکال است.

آیه الله صافی، آیه الله گلپایگانی: در صورت تمکن از ذبح در ایام تشریق، لازم است ذبح را تأخیر نماید بلکه لزوم تأخیر تا آخر ذی حجه بعید نیست ولی حلق را روز عید انجام دهد و با این عمل از احرام مخیط خارج می شود و باقی اعمال را به ترتیب به جا آورد. و اگر بکلی ذبح در منی ممکن نبود ذبح در وادی محسّر کافی است.

آیه الله فاضل: اولاً خارج بودن مذبح فعلی از منی ثابت نیست بلکه به احتمال قوی قسمتی از آن داخل منی است و بر فرض اینکه مسلخ فعلی خارج از منی باشد، صبر کردن لازم نیست بلکه می توانند در روز عید در مذبح فعلی قربانی کنند و بقیه اعمال را انجام دهند.

آیه الله مکارم: از روز سیزدهم تأخیر نیندازد.

[۵]. مراجعه شود به مسأله ۱۰۴۱ ذبح.

آیه الله سبحانی: آیه الله سیستانی: وکیل باید نیت کند آن قربانی که بر موکلش واجب است.

آیه الله مکارم: نیت قربانی را نایب اصلی می کند.

[۶]. مراجعه شود به مسأله ۱۰۳۲ ذبح.

آیه الله اردبیلی: تأخیر تا روز دوازدهم جایز است.

آیه الله مکارم: تا روز سیزدهم جایز است.

[۷]. آیه الله اردبیلی: بنابر احتیاط کفایت نمی کند مگر برای خائف.

آیه الله بهجت: احوط این است که ذبح در روز عید قربان باشد و در صورتی که به دلایلی نتواند تا مغرب قربانی کند، بعد از اذان مغرب هم می تواند، (مستفاد از مناسک، س ۱۵۳ و ۱۵۴).

آیه الله تبریزی: ذبح در شب، بعد از عید، خلاف احتیاط است.

آیات عظام خویی، سبحانی، فاضل: ذبح در شب کفایت نمی کند مگر برای خائف.

آیه الله زنجان: تأخیر قربانی تا روز دوازدهم جایز است ولی ذبح در شب کفایت نمی کند.

آیه الله سیستانی: و احتیاط واجب اینست که در شب قربانی نکند، حتی شب روزهای تشریق، مگر برای خائف (مناسک فارسی، ص ۲۸۴).

آیه الله گلپایگانی: ذبح در شب یازدهم بنابر احوط جایز نیست و اگر در روز عید ذبح نکرد، روز یازدهم ذبح نماید.

[۸]. آیه الله زنجان: و چون قربانی کردن باعث نجس شدن بدن یا لباس محرم می شود، تا در منی حلق یا تقصیر نکرده نباید قربانی دیگری را ذبح کند و در هر حال اگر قربانی کرد، صحیح است.